

landó összegű illetmény rendszeres kiegészítő részéül kell tekinteni. Ilyen minősítés mellett pedig ez a különbözeti összeg annál inkább ádóalapul veendő, mert az a szakasz második bekezdésében körülírt adómentes járandóságok fogalmi körébe nem vonható.

Sikertelenül utal a panaszos a végrehajtási utasítás 61. §-ának c) pontjában megállapított kedvezményre, mert ez a rendelkezés csak a közzolgáltatásban állókra vonatkozik.

Alkalmazotti minőség elbírálása kereseti adó szempontjából. A szegődményes munkán kívül végzett önálló ipari tevékenység vélelem az alkalmazotti jogviszony ellen. (Közigazgatási Biróság 16.480/1924. —P. sz.) Az elrendelt bizonyítás során csupán az nyert megállapítást, hogy a panaszos, a v-i közbirtokosság részére megállapodás alapján bizonyos kovácsmunkákat tartozik teljesíteni részben évi előre megállapított természetbeni járandóság, részben előre megszabott díjazás ellenében. Azonban panaszosnak az az állítása, hogy a panaszos a közbirtokossággal, mint annak alkalmazottja, szolgálati viszonyban állana és a munkájáért attól kapott ellenérték szolgálati járandóság, azaz munkabér volna, igazolást nem nyert. Sőt a panaszban foglalt ama beismerés, hogy a szegődményes munkán felül is van ipari tevékenységéből keresete, amely után a forgalmi adót mindig lelkiismeretesen lerója, egyenesen arra mutat, hogy a panaszos a közbirtokosságnak nem alkalmazottja, hanem önálló kereseti tevékenységet folytató iparos, aki egyéb, önállóan végzett munkák mellett átalányösszegért, avagy előre megállapított tarifa alapján bizonyos munkák teljesítését vállalta a közbirtokossággal szemben. Ez azonban nyilvánvalóan nem tekinthető az 1921. évi XXXIX. t.-cikk 29. §-ának 3. bekezdése értelmében szolgálati viszonynak minősülő olyan esetnek, amidőn valaki munkaerejét kizárólag egy vagy néhány munkaadónak előre leköti és így bér- vagy szolgálati viszonyba lép. Mindezeknél fogva a panasznak helyet adni nem lehetett.

Utszéli jogesetek.

„... A kérdéses ... feltételeesen illetékmentes kereskedelmi levél jogügyletet nem tartalmaz, csak megállapodást egy automobil szállításáról még 1914. év folyamán kötött ügylet teljesítési idejének elhalasztása tárgyában ... A levélben jelzett jogügylet még 1915. évben képezte per tárgyát egy korábbi perben, tehát maga a jogügylet után legkésőbbben már akkor vált esedékessé az illeték, és amennyiben ez annak idején leróva nem lett volna, ami igazolva nincsen, annak követelhetése már elévült. Végül ezen kereskedelmi levelet először a fellebbező ellenfele használta fel a fellebbező ellen indított korábbi perben, miért is az ill. díj. 27. tétele alapján követelhető állandó okirati bélyegilletéket annak idején még az ellenfélnek kellett volna leróni, miért is stb.“ (Bpesti P. Ü. Ig. 65296/II. 1926. sz.).

Mindez tehát rendben volna és a még 1924. nyarán befizetett mintegy félmillió korona — igaz, hogy kamatmentesen — a győztes fellebbezőnek visszajár. Megjelenik tehát a Központi Díj- és Illetékkiszabási Hivatalban, hogy a pénz felvegye, s az iktatóban azt az értesítést nyeri, hogy az ügy A. osztálytanácsos ügyosztályába tartozik. Az osztálytanácsos urra már vagy heten várakoznak, s titkárja a bekopogtatót leereszkedő udvariasság-